

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 29351-01-15

ניתן ביום 14 אפריל 2015

המערער

עלי אבו גריבאן

-

המשיבים

1. יצחק מנדל
2. מנדל משקי גידול בע"מ

לפני: הנשיא יגאל פליטמן, השופטת לאה גליקסמן, השופט אילן איטח
נציג ציבור (עובדים) מר שלום חבשוש, נציגת ציבור (מעסיקים) גב' יודפת הראל בוכריס

בשם המבקש – עו"ד גולן גדליה

בשם המשיבים – עו"ד אורון מאירי

פסק דין

השופט אילן איטח

1. לפנינו בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי בתל אביב-יפו (השופטת דגית ויסמן; סעי"ש 14827-08-13; החלטה מיום 25.12.14), שבה נדחתה בקשת המבקש לדחיית מועד עיון המשיבים במסמכים שהוגדרו על ידי המבקש כ"חומר חקירה חסוי שנערך לצרכי משפט".

הרקע

2. ואלה עובדות הרקע הרלוונטיות לענייננו:

א. המבקש הגיש לבית הדין האזורי תביעה לחייב את המשיבים לשלם לו זכויות שונות בגין תקופת העבודה וסיומה. המשיבים הגישו כתב הגנה. ביום 11.7.14 ניתן צו הדדי לגילוי מסמכים כללי, שהמועד לביצועו, לפחות מבחינת המבקש, נדחה לבקשתו עד ליום 31.10.14.

ב. ביום 30.10.14 הגיש המבקש לבית הדין האזורי את הבקשה הבאה: "להורות על דחיית הגשת חומר חקירה חסוי (פריט מס' 1.2 לתצהיר גילוי המסמכים מטעם המבקש – '11 הקלטות חסויות' ו/או 'חומר חקירה חסוי' בהתאמה);

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 29351-01-15

- 11 הקלטות חסויות שנערכו במיוחד לצרכי המשפט וזאת, עד לאחר תום פרשת ההגנה ולשם מניעת שיבוש הליכי המשפט ע"י המשיבים" (להלן – **הבקשה**) (הדגשות הוספו – א.א.).
- ג. בהחלטה מיום 2.11.14 נקבע כי על המשיבים להשיב לבקשה עד ליום 20.11.14. החלטה זו הומצאה לב"כ המשיבים בדואר אלקטרוני.
- ד. בהעדר תשובת המשיבים במועד שנקצב לכך, ביקש המבקש ביום 23.11.14 ליתן החלטה בבקשתו.
- ה. עוד באותו יום, 23.11.14, הוגשה תשובת המשיבים ובה התבקש בית הדין לפי הנטען בבקשת רשות הערעור, תשובת המשיבים כלל לא הומצאה למבקש, עד עצם המועד שבו הוגשה בקשת רשות הערעור.
- ו. ביום 25.12.14 ניתנה ההחלטה מושא בקשת רשות הערעור, ונוסחה כדלהלן:

"הבקשה לדחיית הגשת 'חומר חקירה חסוי' נדחית מאחר שהיא אינה מתיישבת עם ההלכה הפסוקה, המפורטת בתגובת המשיבים."

בקשת רשות הערעור

3. על ההחלטה האמורה הוגשה ביום 14.1.15 בקשת רשות הערעור שלפנינו. בתמצית טוען המבקש כך:
- א. שגה בית הדין האזורי כאשר נתן את החלטתו מבלי לאפשר למבקש להגיב לתשובת המשיבים. לו היה מתאפשר לו להגיש את תגובתו יכול היה להציג פסיקה התומכת בעמדתו, חרף הטענות המשפטיות שהעלו המשיבים.
- ב. שגה בית הדין כאשר התייחס לתשובת המשיבים חרף הגשתה באיחור, ללא בקשת ארכה וללא תצהיר, ותוך התעלמות מבקשת המבקש מיום 23.11.14.
- ג. בית הדין נסמך על טיעוני המשיבים, מבלי להתייחס לנימוקי המבקש עצמו שנתמכו בתצהיר ובכללם הטענה לחשש מפני שיבוש הליכי משפט.
- ד. בית הדין האזורי לא עמד בחובת ההנמקה, שכן לא ניתן להבין את הלך מחשבתו.
- ה. בית הדין נתן את החלטתו טרם שעשה שימוש בסמכותו לפי תקנה 119 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן – **תקסד"א**). תקנה שאומצה

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 29351-01-15

על ידי בתי הדין לעבודה, מכוח סעיף 33 לחוק בית הדין לעבודה, תשכ"ט-1969
(להלן – **חוק בית הדין**).

4. בהתאם להחלטה מיום 22.1.15 הוגשה תשובת המשיבים לבקשת רשות הערעור.
במענה לטענת המבקש כי תשובת המשיבים לבקשה טרם הומצאה לו נטען כי
ביום 13.1.15, בשעה 18:09 (קרי, יממה לפני הגשת בקשת רשות הערעור – א.א.)
נשלחה התשובה, בפקס, למשרדו של ב"כ המבקש.

מוסיפים המשיבים וטוענים כי לא היתה חובה לתמוך את תשובתם לבקשה
בתצהיר, ועל כל פנים התשובה התבססה על טענות משפטיות בלבד; אין מקום
לטרונניית המבקש על כך שלא ניתנה לו זכות התשובה, שכן בקשת המבקש עצמו
מבקשת לסטות מכללי ניהול הדיון; לא נפל פגם בהחלטת בית הדין, שכן הנמקתו
ברורה; הדין הוא כמפורט בתשובת המשיבים ולא כמפורט בבקשה; לכן, לבקשה
אין כל יסוד, ובדין נדחתה; בית הדין האזורי לא חייב לעיין במסמכים טרם מתן
החלטה.

5. בתגובתו לתשובת המשיבים בבקשת רשות הערעור, מפנה המבקש לכך
שההמצאה שבוצעה למשרד בא כוחו ביום 13.1.15 מתייחסת לתשובת המשיבים
בבקשה אחרת שהגיש המבקש, ולא לבקשה מושא ההליך שלפנינו. עוד טוען
המבקש כי המשיבים לא נתנו כל הסבר לאיחור בהגשת תשובתם לבית הדין
האזורי; המשיבים היו מחוייבים בהגשת תצהיר, לפחות בנסיבות העניין; אין בפי
המשיבים טענה של ממש לגבי זכות התגובה של המבקש.

6. לצדדים ניתנה ההזדמנות להתייחס לאפשרות כי בית הדין ידון בבקשת רשות
הערעור כבערעור, כאמור בתקנה 82 לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין),
התשנ"ב-1991 (להלן – **תקנות בית הדין**). שני הצדדים לא התנגדו לאפשרות זו.

הכרעה

7. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ועיינו בכלל החומר המצוי בתיק החלטנו לדון
בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה הרשות והוגש הערעור. לגופו של עניין החלטנו
לקבל את הערעור בחלקו ולהחזיר לבית הדין האזורי את ההכרעה בבקשה, לאחר
שתינתן למבקש אפשרות להגיש את תגובתו לתשובת המשיבים שהוגשה לבית
הדין האזורי.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 29351-01-15

8. הבקשה שלפנינו מעוררת מספר סוגיות דיוניות, אך בעיקרו של דבר נוגעת היא בשאלת זכותו של צד המגיש לבית הדין האזורי בקשה מהותית, להגיב לתשובת הצד שכנגד.

9. סדרי הדין בבית הדין לעבודה קבועים בתקנות בית הדין ובהן אין הוראה המתייחסת לסדרי הדין בבקשות מהותיות המוגשות, מעת לעת, במהלך הדיון לבית הדין האזורי (בקשה לגילוי מסמכים ספציפיים, בקשה לתיקון כתבי טענות, בקשה להגשת ראיות נוספות, בקשה לדחיית מועד גילוי ראיה ועוד). במקרה של חֶסֶר שכזה בתקנות, קובע סעיף 33 לחוק בית הדין כי:

"בכל ענין של סדר דין שאין עליו הוראה בחוק זה או בתקנות לפיו, ינהג בית הדין בדרך הנראית לו טובה ביותר לעשיית משפט צדק."

10. מכוחו של סעיף 33 לחוק בית הדין, מוסמך בית הדין, במקרים הראויים, לאמץ, בין ביוזמתו ובין על פי בקשת צד, הוראה מהוראות תקנות סדר הדין האזרחי הנהוגות בבתי המשפט האזרחיים¹. בהתאם ומעת לעת אימץ בית הדין מתוך התקסד"א כלים דיוניים שונים, ובכלל זה: הליך של משלוח הודעת צד ג'²; הליך של המרצת פתיחה³; הליך של "טען ביניים"⁴; הטלת הוצאות לטובת אוצר המדינה⁵; הליך של חיוב בערובה בבית הדין האזורי⁶ ובערעור⁷; ועוד. הכלל שנקבע הוא שכלי דיוני יאומץ בשלמות, אלא אם כן מהותו ואופיו של ההליך בבית הדין לעבודה מחייב הכנסתם של תיאומים ושינויים באותו כלי דיוני⁸. כך למשל, נקבע כי שימוש בכלי הדיוני של הודעת צד ג' טעון נטילת רשות, בין היתר כדי לבחון אם הודעת צד ג' מצויה בסמכותו העניינית של בית הדין.

11. כלי דיוני נוסף אשר אומץ על ידי בית הדין, עוד בראשית דרכו, היה הליך של בירור בקשות בדרך של "המרצה" לצורך הגשת בקשות מהותיות⁹, לרבות בקשות לסעדים זמניים¹⁰, בקשות להוספת ראיות בערעור¹¹ ועוד. הליך של "המרצה" הוא ההליך שהיה קבוע בתקסד"א לבירור בקשות שלא נקבעה דרך אחרת לבירורן

1 דבי"ע (ארצי) מט/124-3 טניס בע"מ נ' שלמה פיגלר, פד"ע כ"א 92 (28.9.1989).

2 דבי"ע (ארצי) לא/0-8 פרלה – המוסד לביטוח לאומי, פד"ע ב 93 (6.1.1971).

3 עניין טניס.

4 דבי"ע (ארצי) ל/1-6 אקוע סעייד - אקוע חביבה, פד"ע ב' 21 (4.11.1970).

5 דבי"ע (ארצי) נב/304 ההסתדרות הכללית – גיא זיגמונד, פד"ע כג 526 (1.1.1992).

6 דבי"ע (ארצי) לג/3-31 יוסף סבתי סבאח - ג' פרץ בן גיאית חברה להנדסה ובנין בע"מ, פד"ע ד 309 (19.2.1973);

7 דבי"ע (ארצי) נד/189-9 דניאל סוסנוביק – מנחם נאור, (22.8.1994).

8 עניין פרלה.

9 עניין טניס.

10 דבי"ע (ארצי) נב/3-5 ספואת עודה - אליאס שהין, פד"ע כג 350 (23.10.1991).

11 דבי"ע (ארצי) נו/3-298 פליינג קרגו בע"מ - עופר בנו, (17.10.1996).

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 29351-01-15

(תקנות 240 ו-241 לתקסד"א). בית דין זה קבע, בהתאם לפסיקה של בית המשפט העליון, כי אי קיום הדיון בהמרצה בדרך הקבועה בתקסד"א – קרי, השלמת הטיעון בעל פה לפני בית הדין או סיכומים בכתב, עשוי להוביל לביטול ההחלטה שכן בכך נפגעה זכות הטיעון של המבקש¹².

לימים, במסגרת תיקונים לתקסד"א¹³, הוחלף הכלי הדיוני של ה"המרצה" בכלי הדיוני של "בקשה בכתב". כיום, מקום שלא נקבעה דרך דיונית אחרת מתבררות בקשות לפני בתי המשפט בדרך של בקשה בכתב¹⁴. וכך קובעת תקנה 241, שכותרתה "הגשת בקשה בכתב והדיון בה":

"(א) בבקשה בכתב יפרט בעל הדין את טיעונו כולל אסמכתאות, ויצרף לה תצהיר לשם אימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה; תצהיר שלא צורף לבקשה בעת הגשתה, לא יצורף לה אלא ברשות בית המשפט.

(ב) הוגשה בקשה בכתב, יומצא עותק מהבקשה לבעלי הדין הנוגעים בדבר, יחד עם הודעה ערוכה לפי טופס 25.

(ג) המשיב רשאי להשיב לבקשה תוך עשרים ימים מיום שהומצאה לו או בתוך מועד אחר שקבע בית המשפט או הרשם; בתשובתו יפרט את טיעונו כולל אסמכתאות, ויצרף לה תצהיר לשם אימות העובדות המשמשות יסוד לתשובה; תצהיר שלא צורף לתשובה בעת הגשתה, לא יצורף לה אלא ברשות בית המשפט.

(ג1) המבקש רשאי להשיב לתשובת המשיב בתוך עשרה ימים או בתוך מועד אחר שקבע בית המשפט או הרשם ויחולו על התשובה, בשינויים המחויבים, הוראות תקנת משנה (ג).

(ד) בית המשפט או הרשם רשאי להחליט על יסוד הבקשה והתשובות לפי תקנות משנה (ג) ו-(ג1) בלבד או, אם ראה צורך בכך, לאחר חקירת המצהירים על תצהיריהם.

(ה) נדחתה בקשה בכתב ובעל דין הגיש מחדש אותה בקשה או בקשה דומה, יציין בבקשה את פרטי הבקשה הקודמת."

12. תקנת משנה 241 (ג) לתקסד"א, אשר מקנה למבקש את הזכות להשיב לתשובת המשיב לבקשה (להלן – **תגובת המבקש**), הוספה לתקנה 241 בשנת 1998¹⁵, זאת בעקבות הפקת לקחים מיישום תקנה 241 בנוסחה המקורי¹⁶. בשנת 2003 אף עוגנה בתקנת משנה 241 (ד) לתקסד"א החובה (הברורה מאליה) ליתן את

¹² דב"ע (ארצי) מז/1-3 הסתדרות מדיצינית הדסה - רון ורדי, פד"ע יט 63 (1987.7.29).

¹³ תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), התשנ"ז - 1997 (ק"ת, 5855, התשנ"ז, 1262).

¹⁴ להרחבה ראו: א. גורן, **סוגיות בסדרה דין האזרחי** (מהדורה 11, 2013) (להלן – גורן), בעמ' 747 – 748.

¹⁵ תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), התשנ"ח – 1998 (ק"ת, 5911, התשנ"ח, 1024).

¹⁶ גורן, בעמ' 750.

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 15-01-29351

ההחלטה בבקשה גם על יסוד התגובה לבקשה, ככל שהוגשה¹⁷. על חשיבותה של מתן זכות התגובה¹⁸ למבקש למדים מפסיקתו העקבית של בית המשפט העליון. כך למשל, בעניין שויקי¹⁹ נקבע כך:

"די בכך שקופחה זכותם של המבקשים להגיש תשובה לתשובת המשיב לבקשתם למתן ארכה להגשת בקשה לביטול פסק הדין, על מנת שתבוטל ההחלטה מיום 25.3.2012, ויתנהל דיון מחודש בבקשה למתן ארכה. עקרון זה נקבע במספר החלטות שניתנו בבית משפט זה, ובהן רע"א 2107/10 פלונית נ' פלונית, (11.7.2010), בה נפסק, כי תקנה 241(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: התקנות), מקנה למי שמגיש בקשה בכתב זכות להשיב על תשובת המשיב, וכאשר זכות זו נשללת יש לקבל את הערעור על ההחלטה שניתנה בדרך זו 'אף מבלי לבחון את הדברים לגופם' (ראו גם רע"א 3310/08 דריימן נ' גרין, (29.1.2009); רע"א 2655/12 אסותא מרכזים רפואיים בע"מ נ' פלוני, (29.5.2012))."

הטענה, שלפיה במועד מתן ההחלטה מיום 25.3.2012 עדיין לא חלף המועד להגשת תשובת המבקשים לתשובת המשיב, לא נסתרה, ובית המשפט המחוזי היה אף נכון להניח שכך הם פני הדברים. במצב זה שומה היה עליו לבטל את ההחלטה מיום 25.3.2012 רק מהסיבה האמורה, ולשוב ולדון בבקשה לאחר קבלת תשובה לתשובה. משלא נעשה כן, דין ערעורם של המבקשים להתקבל רק מטעם זה."

13. משבית הדין אימץ את הכללי הדיוני של ה"המרצה" ולאחריה של "הבקשה בכתב", נשאלת השאלה האם יש הצדקה לסטות מעקרון זה בכל הנוגע לזכותו של מבקש להגיש את תגובתו לתשובה. בעניין הסתדרות מדיצינית הדסה, שבו התייחס בית הדין לסטיה מדרך הדיון הקבועה בתקסד"א ביחס ל"המרצה", שב בית הדין וחזר על העיקרון שלפיו:

"רשאי בית-הדין, בהעזרו בכלי עזר פרוצדורלי מתחום המשפט הכללי, לקבוע בו סייגים ולשנותו ככל הנראה בעיניו לפישוט הדיון, אך יחד עם זאת אל לו לבית-הדין לפגוע בעקרונות יסוד של שיטתנו המשפטית."

14. איננו מוצאים כל הצדקה שלא להחיל בבית הדין לעבודה את הכלל הקבוע בתקנה 241 (ג) לתקסד"א בדבר זכות המבקש להגיש את תגובתו לתשובת המשיב. הטעמים שהביאו להתקנת תקנה 241 (ג) לתקסד"א, יפים גם להחלטה בעת הדיון בבקשות בכתב בבית הדין לעבודה. קבלת תגובת המבקש לתשובת המשיב תאפשר להכריע בבקשה ביעילות ובשלמות לאחר שיוצגו לפני בית הדין כל טענות הצדדים. יש לזכור כי לרוב המבקש אינו יכול לצפות את מלוא תשובתו של

¹⁷ תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון), התשס"ג – 2003 (ק"ת, 6252, התשס"ג, 868).

¹⁸ בלשון תקנה 241 (ג) לתקסד"א – "תשובה". אך מטעמי נוחות ועל מנת לבדלה מתשובת המשיב, נעשה שימוש במונח "תגובה".

¹⁹ רע"א 4540/12 נאיף עבד אלג'ואד שויקי נ' בדר שויקי, (11.7.2012).

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 15-01-29351

המשיב, והוא גם אינו יודע אם המשיב יעשה שימוש בטענות "הגנה" שעומדות לו. לפיכך, אך מתבקש לאפשר למבקש להתייחס לטענות הצד שכנגד שלא יכול היה, או לא חייב היה, לצפותן מראש²⁰. זאת ועוד, אף כי ממבט ראשון אין הדברים נראים כך, דווקא שלילת היישום של תקנה 241 (ג) לתקסד"א בבית הדין לעבודה מנוגדת לרעיון של פישוט הדיון. שכן, פרק זמן ברור ומוגדר מראש להגשת התגובה, יאפשר לבית הדין לדעת כי הבקשה בשלה למתן החלטה, לאחר שכלל הטיעונים הועלו לפניו. בהעדר פרק זמן מוגדר לתגובת המבקש – במקרה שבו נקבל כי תקנה 241 (ג) לתקסד"א אינה חלה בבית הדין לעבודה, יהיה על בית הדין לנקוט אחת משתי הדרכים, זאת בהיקש מתקנות 245 ו-158 (6) לתקסד"א: להמתין פרק זמן סביר כדי לבחון האם המבקש ביקש להגיש תגובה לתשובה (שהרי לבעל דין עומדת, לפחות מכוח תקנות 245 ו-158 (6) לתקסד"א, הזכות לבקש להגיב לתשובה) – ואם לא ביקש להסיק שאין הוא מעוניין לבקש כאמור; ולחלופין, לאחר עיון בבקשה ובתשובה, אם בית הדין יסבור כי נדרשת תגובה, לאפשר למבקש להגיב. ברי כי שתי אפשרויות אלה אינן יעילות מבחינה דיונית ואינן מקנות לבית הדין את הוודאות הנדרשת, שבבואו ליתן את החלטתו אכן פרושות לפניו כלל הטענות.

15. לשלמות התמונה הנוגעת לתקנה 241 לתקסד"א נעיר שתי הערות:

הראשונה, נזכיר כי בית הדין אימץ, בנסיבות המתאימות, גם את הדרישה להגשת תצהיר תומך, וזאת בשינויים המחוייבים מהעיקרון של פישוט הדיון. וכך פסקנו בעניין כנעאן²¹:

"הגם שאין בתקנות בית הדין לעבודה חיוב להגיש תצהיר התומך בבקשות¹⁴, הרי שאין משמעות הדבר כי לעולם אין מקום לדרוש את הגשתו. כך למשל, כבר נפסק כי בבקשות לסעד זמני יש להגיש תצהיר תומך¹⁵. ברי, כי שאלת הצורך בתצהיר התומך בבקשה שאינה בקשה לסעד זמני צריכה להבחן בשים לב לסוג הטענות המועלות בבקשה, לשאלה האם העובדות שנויות במחלוקת ולחשיבותן של העובדות להכרעה השיפוטית."

השניה, תקנה 241 לתקסד"א אינה חלה על בקשות בהליך של ערעור. על בקשות בהליך של ערעור חלה תקנה 465 לתקסד"א אשר מסמיכה את ערכאת הערעור

²⁰ אשר להיקף הטענות שיכולה להכיל תגובת המבקש ראו: רע"א 8317/06 ישי טהוליאן נ' ג.מ.ח.ל חברה לבניה בע"מ, (21.1.2007).

²¹ ע"ע (ארצי) 36731-09-12 סעיד כנעאן - מפעל מתכת חניתה בע"מ, (17.1.2013).

¹⁴ דב"ע (ארצי) מט/9-107 מדינת ישראל – אלי מזרחי, (1989).

¹⁵ דב"ע (ארצי) נב/3-5 שלמה בוחבוט, ראש המועצה המקומית מעלות-תרשיחא – אליאס שאהין, פד"ע כג 350 (1991).

בית הדין הארצי לעבודה

בר"ע 29351-01-15

לדחות בקשת ביניים גם ללא קבלת תגובת הצד השני, ועל פי פסיקת בית המשפט העליון גם אינה מחייבת קבלת "תגובה לתשובה"²².

16. לאור המקובץ, משהחלטת בית הדין האזורי ניתנה מבלי להמתין לתגובת המבקש, נפל בה פגם שמצדיק, הוא לבדו, את ביטול ההחלטה, וזאת גם מבלי להידרש ליתר טענות הצדדים.

17. **סוף דבר** – עניינו של המבקש יוחזר לבית הדין האזורי על מנת שיכריע בבקשה לאחר שהמבקש יגיש את תגובתו לתשובת המשיבים, תוך המועד שייקבע על ידי בית הדין. לאחר מכן יכריע בית הדין האזורי בבקשת המבקש לאור ההלכה הפסוקה²³.

בנסיבות העניין החלטנו שלא לעשות צו להוצאות. הליך זה יובא בחשבון בעת פסיקת הוצאות בעת ההכרעה בבקשה.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ה (14 אפריל 2015) בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

אילן איטח,
שופט

לאה גליקסון,
שופטת

יגאל פליטמן,
נשיא, אב"ד

גברת יודפת הראל בוכריס,
נציגת ציבור (מעסיקים)

מר שלום חבשוש,
נציג ציבור (עובדים)

²² ראו לאחרונה: רע"א 7229/14 אחים נ. נתנאל חברה לבניין ועבודות ציבוריות בע"מ נ' שמעון גבריאל, (16.12.2014).

²³ לעניין זה ראו פסיקת בית המשפט העליון, למשל: רע"א 4249/98 שמעון סוויסה נ' הכשרת הישוב – חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נה(1) 515 (19.12.1999); רע"א 5266/10 פלוני נ' מרכז רפואי פלוני, (15.8.2010); וכן פסיקת בית דין זה לאחרונה: בר"ע (ארצל) 33454-12-13 איגור גריבובסקי - אבי גל, (27.2.2014).